

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
98/C 211/01	Ecu.....	1
98/C 211/02	Förteckning över de dokument av betydelse för EES som kommissionen vidarebefordrat till rådet 22.6.—26.6.1998 ⁽¹⁾	2
98/C 211/03	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.1142 — Commercial Union/General Accident) ⁽¹⁾	3
98/C 211/04	Enhetlig tillämpning av kombinerade nomenklaturen (KN) (Klassificering av varor)	4
98/C 211/05	Statligt stöd — C 21/98 (N 403/97) — Italien ⁽¹⁾	5
98/C 211/06	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget — Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	16
98/C 211/07	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.1110 — VAW/Reynolds Metals) ⁽¹⁾	17
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 211/08	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om skapandet av ett samlat instrument för finansiering och programmering för kulturellt samarbete (programmet Kultur 2000) ⁽¹⁾	18

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

III *Upplysningar*

Kommissionen

98/C 211/09	Media II — Utveckling och distribution (1996—2000) — Genomförande av programmet för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk — Meddelande om uppmaning till förslagsinlämning 8/98 — Stöd till distribution och spridning av europeiska audiovisuella verk och filmer — Stöd till utgivande och distribution med hjälp av multimedia av europeiska audiovisuella verk	25
98/C 211/10	Resultaten från anbudsinfördran (Gemenskapens livsmedelsbistånd)	26
98/C 211/11	Tillkännagivande om anbudsinfördran om nedsättning av importtullar på majs med ursprung i tredje land	27

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu ⁽¹⁾

6 juli 1998

(98/C 211/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	40,7371	Finska mark	6,00358
Danska kronor	7,52733	Svenska kronor	8,78627
Tyska mark	1,97526	Pund sterling	0,663337
Grekiska drakmer	330,458	USA-dollar	1,09112
Spanska pesetas	167,629	Kanadensiska dollar	1,60428
Franska franc	6,62148	Japanska yen	153,237
Irländska pund	0,784417	Schweiziska franc	1,66342
Italienska lire	1946,18	Norska kronor	8,38965
Nederländska gulden	2,22677	Isländska kronor	78,4736
Österrikiska schilling	13,8966	Australiska dollar	1,77476
Portugisiska escudos	202,098	Nyzeeländska dollar	2,12322
		Sydafrikanska rand	7,17414

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till kl. 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även automatiska faxsvarare (nr 296 10 97 och nr 296 60 11) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT L 311, 30.10.1981, s. 1).

FÖRTECKNING ÖVER DE DOKUMENT AV BETYDELSE FÖR EES SOM KOMMISSIONEN VIDAREBEFORDRAT TILL RÅDET 22.6.—26.6.1998

(98/C 211/02)

(Text av betydelse för EES)

Dessa dokument kan erhållas på försäljningsställen för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

Kod	Katalognr	Titel	Antaget av kommissionen	Vidarebefordrat till rådet	Antal sidor
KOM(1998) 374	CB-CO-98-399-SV-C	Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén — elektronisk handel och indirekt beskattning	17.6.1998	22.6.1998	10
KOM(1998) 382	CB-CO-98-395-SV-C	Förslag till rådets förordning (EG) om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kaliumpermanganat med ursprung i Indien och Ukraina och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstullen	22.6.1998	22.6.1998	21
KOM(1998) 384	CB-CO-98-401-SV-C	Förslag till rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) om fastställande av korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 januari 1998 på löner till Europeiska gemenskapernas tjänstemän som tjänstgör i tredje land ⁽²⁾	22.6.1998	23.6.1998	19
KOM(1998) 393	CB-CO-98-408-SV-C	Förslag till rådets förordning (EG) om förbud mot nya investeringar i Republiken Serbien	24.6.1998	24.6.1998	7
KOM(1998) 397	CB-CO-98-409-SV-C	Kommissionens yttrande enligt artikel 189b.2 d i EG-fördraget om Europaparlamentets ändringar av rådets gemensamma ståndpunkt om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder mot luftföroreningar genom utsläpp från motorfordon och ändring av direktiv 70/220/EEG beträffande lätta nyttofordon ⁽³⁾	24.6.1998	24.6.1998	5
KOM(1998) 387	CB-CO-98-402-SV-C	Förslag till rådets beslut om en gemensam teknisk föreskrift för anslutningskrav avseende anslutning av terminalutrustning (utom terminalutrustning som kan användas för taltelefoni, i motiverade fall) till analoga allmänt tillgängliga kopplade telefonnät (PSTN) där nätadressering, om sådan finns, sker genom DTMF-signaler (dual tone multi frequency) ⁽³⁾	24.6.1998	25.6.1998	17
KOM(1998) 364	CB-CO-98-400-SV-C	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en strategi för ett bättre ömsesidigt bistånd vid indrivning inbegripet ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt	25.6.1998	26.6.1998	20

Kod	Katalognr	Titel	Antaget av kommissionen	Vidarebe- fordrat till rådet	Antal sidor
KOM(1998) 390	CB-CO-98-405-SV-C	Förslag till rådets beslut om ingående av ett avtal i form av skriftväxling om provisorisk tillämpning av ett protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska kompensation som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Madagaskar om fiske i farvattnen utanför Madagaskar under perioden 21 maj 1998 till 20 maj 2001 Förslag till rådets förordning (EG) om ingående av ett protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska kompensation som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Madagaskar om fiske i farvattnen utanför Madagaskar under perioden 21 maj 1998 till 20 maj 2001	25.6.1998	26.6.1998	27

(¹) Detta dokument innehåller formuläret "Propositionens verkningar på företag, speciellt på mindre och mellanstora företag (MMF)".

(²) Detta dokument offentliggörs i EG:s officiella publikationer.

(³) Text av betydelse för EES.

Obs.: KOM-dokumenterna kan erhållas som årsabonnemang eller som enskild utgåva; priset rättar sig i detta fall efter sidantalet.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration

(Ärende nr IV/M.1142 — Commercial Union/General Accident)

(98/C 211/03)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 6 maj 1998 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 398M1142. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning. För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR (OP/4B)
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 29 29-42455, fax (352) 29 29-42763

ENHETLIG TILLÄMPNING AV KOMBINERADE NOMENKLATUREN (KN)

(Klassificering av varor)

(98/C 211/04)

Offentliggörande av förklarande anmärkningar som fastställts i enlighet med artikel 10.1 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1048/98 ⁽²⁾

De förklarande anmärkningarna till Europeiska gemenskapernas kombinerade nomenklatur ⁽³⁾ skall ändras på följande sätt:

1. *Sidan 85*

1806 90 11
och Konfekt, även med fyllning
1806 90 19

Följande text skall läggas till:

”Vad avser begreppet ’fyllning’ gäller, i tillämpliga delar, de förklarande anmärkningarna till HS, HS-nummer 1806 31.”

2. *Sidan 88*

1905 90 30 Bröd, utan tillsats av honung, ägg, ost eller frukt och innehållande i torrt tillstånd högst 5 viktprocent socker och högst 5 viktprocent fett

Följande text skall läggas till:

”Uttrycket ’bröd’ inbegriper produkter av olika storlek.”

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 151, 21.5.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 342, 5.12.1994, s. 1.

STATLIGT STÖD

C 21/98 (N 403/97)

Italien

(98/C 211/05)

(Text av betydelse för EES)

*(Artiklarna 92—94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)***Meddelande från kommissionen till de andra medlemsstaterna och berörda parter i enlighet med artikel 93.2 i Romfördraget om åtgärder för omstrukturering av vägtransportsektorn och utveckling av intermodala transporter (Lag nr 454 av den 23.12.1997)**

Genom nedanstående skrivelse underrättade kommissionen den italienska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget.

”Kommissionen har granskat de upplysningar som de italienska myndigheterna lämnat om ovannämnda statliga stöd och önskar underrätta dem om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget.

I. BAKGRUND

I skrivelse nr 2725 av den 24 april 1997 från Italiens ständiga representation anmälde de italienska myndigheterna till kommissionen förslaget till lag nr 3270 om strukturering av transporter av gods på landsväg och om utveckling av intermodala transporter. Skrivelsen diariefördes vid generalsekretariatet under nummer N 403/97.

I två skrivelser av den 23 maj 1997 respektive den 16 juni 1997 begärde kommissionen ytterligare upplysningar från de italienska myndigheterna. Vid ett bilateralt sammanträde i Bryssel den 11 juli 1997 försökte parterna klarlägga lagförslagets syfte och granska de problem som olika bestämmelser i stödsystemet kan ge upphov till i förhållande till gemenskapsrätten. Efter sammanträdet förband sig de italienska myndigheterna att utan dröjsmål sända ett ändrat lagförslag till kommissionen, med beaktande av de synpunkter som kommissionens enheter framfört.

Två ändrade versioner av lagförslaget sändes till kommissionen i september respektive november 1997. Dessa förslag granskades vid bilaterala sammanträden den 3 oktober 1997 respektive den 14 november 1997. Vid dessa sammanträden och i en skrivelse av den 11 november 1997 påpekade kommissionen att lagförslaget

även efter ändringar inte var fullt förenligt med gemenskapsrätten.

I skrivelse nr 8392 av den 12 december 1997 från Italiens ständiga representation svarade de italienska myndigheterna på kommissionens skrivelse av den 11 november 1997. Vid ett nytt bilateralt sammanträde den 17 december 1997 överlämnade de italienska myndigheterna till kommissionen den lagtext som antagits av deputeradekammaren. Efter att ha antagits av senaten blev förslaget italiensk lag. Lagen offentliggjordes som lag nr 454 av den 23 december 1997 i *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (Italienska republikens officiella tidning) den 31 december 1997. Italiens ständiga representation översände sedan lagen till kommissionen i form av skrivelse nr 794, daterad den 30 januari 1998.

II. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN**1. Allmänt**

Lagens syfte är att minska de ekonomiska och strukturella problemen för vägtransporter och att främja intermodala och kombinerade transporter. I detta syfte innehåller lagen stödåtgärder som förbättrar situationen för vägtransporter, främjar användningen av kombinerade transporter och även till viss del berör järnvägs- och sjötransporter. Beskrivningen nedan följer lagtextens disposition och sammanför de frågor som kan leda till liknande slutsatser.

2. Stöd till kombinerade transporter

Här beskrivs de åtgärder som uttryckligen gäller kombinerade transporter. I lagen är vissa bestämmelser för vägtransporter intagna i samma artikel eller samma stycke som åtgärder som avser kombinerade transporter.

I artikel 1 stycke 2 f ger lagstiftaren en definition av kombinerade transporter. Denna definition är i stort sett likalydande med den som används i artikel 1 i direktiv 92/106/EEG.

Rubriken till artikel 2 och de syften som anges i artikel 2 stycke 1 begränsar artikelns tillämpningsområde till att gälla investerings- och utbildningsåtgärder som skall bidra till att anpassa transportsektorn till kombinerade transporter. Artikelns innehåller emellertid andra bestämmelser (inköp av nya fordon samt anpassning och ändring av den befintliga fordonsparken) eller åtgärder som dessutom gynnar andra sektorer (utbildning). En beskrivning av dessa bestämmelser återfinns nedan i punkterna 3 och 4.

I artikel 2 stycke 1 a ges regeringen möjlighet att anslå stöd till inköp av program och apparatur för att introducera ny fungerande teknik som kan bidra till att utveckla intermodala transporter. Detta är ett begrepp som lagen inte definierar. Enligt artikel 2 stycke 2 a finns möjlighet att ge femåriga lån på upp till 75 % av investeringsbeloppet eller högst 550 miljoner lire, till en ränta som uppgår till en tredjedel av referensräntesatsen.

I artikel 2 stycke 1 b ges möjlighet till statligt stöd till investeringar i fast egendom och datasystem för att förbättra logistik och administration. Dessutom nämns följande inrättningar som av allt att döma är av intermodal natur: 'transportanläggningar', 'intermodala centrum' och 'intermodala plattformar'. Dessa inrättningars funktion och inbördes skillnader definieras inte vidare⁽¹⁾. Slutligen sägs i artikel 2 stycke 1 b att investeringsstöd som ges med stöd i artikeln måste vara förenligt med gällande nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning om fri konkurrens. Enligt artikel 2 stycke 2 b får investeringar i fast egendom subventioneras genom tioåriga lån på upp till 60 % av investeringsbeloppet eller högst 2 miljarder lire, till en ränta som uppgår till en tredjedel av referensräntesatsen, medan investeringar i datasystem subventioneras genom femåriga lån på upp

⁽¹⁾ I Interporto i Bologna har t.ex. det statliga järnvägsbolaget, Ferrovie dello Stato (FS), ett 'logistikcentrum' enbart för vägtransporter. Se rapport från Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för transporter, enhet E 2, av den 28 januari 1998.

till 1 miljard lire, till en ränta som uppgår till en tredjedel av referensräntesatsen.

I artikel 2 stycke 1 c ges regeringen rätt att ge stöd till 'inköp av enheter som kan användas för kombinerade transporter, i synnerhet sådana som är särskilt avsedda att användas för transport av farligt gods enligt reglerna i avtalen om transport av farligt gods på väg och järnväg (ADR/RID) och av lättfördärligt gods enligt reglerna i det internationella avtalet om transport av lättfördärliga livsmedel (ATP) . . .'. Enligt artikel 2 stycke 2 c kan stöd ges i form femåriga lån på upp till 70 % av investeringsbeloppet eller högst 1 miljard lire, till en ränta som uppgår till en tredjedel av referensräntesatsen.

I artikel 5 stycke 2 sägs att vägtransporter som kombineras med transporter via järnväg, till havs eller via inre vattenvägar kan erhålla nedsättning av transportavgiften. Denna nedsättning räknas fram enligt en schablon på grundval av transportsträckans längd och ökningen av trafikvolymen i fråga. Enligt artikel 5 stycke 4 skall de lägre inkomster som blir följden för järnvägsbolag och rederier ersättas på grundval av ansökningar som skall bifogas årsräkenskaperna.

Enligt artikel 5 stycke 3 skall den del, inledande eller avslutande, av transporten som går på väg undantas från den avgift som anges i lag nr 298 av den 6 juni 1974.

3. Stöd till inköp av fordon samt anpassning och ändring av fordonsparken

Åtgärdens allmänna syfte (artikel 2 stycke 1 c första meningen och artikel 2 stycke 1 d) är att förnya och förbättra den italienska fordonsparken som används för vägtransporter och på så sätt minska utsläppen och öka säkerheten.

Lagen innehåller bestämmelser om stöd till inköp av nya fordon om ett och samma företag köper nya fordon som ersätter fordon som registrerats för minst tio år sedan. Företaget måste lämna tillbaka tillståndet för fordonet. Emellertid ställs inga som helst krav på att det gamla fordonet skrotas vilket i praktiken får till följd att det, om det överläts till en ny ägare, kan fortsätta att användas, något som gör att de positiva effekterna för miljön och säkerheten uteblir. Inköpsstödet kan kombineras med de andra former av investeringsstöd till förmån för kombinerade transporter som nämns i artikel 2 stycke 1 a—c.

Stödet ges i form av en räntelättnad motsvarande två tredjedelar av den referensräntesats som tillämpas på finansmarknaden på upp till 70 % av den totala investeringskostnaden.

För fordon som varit registrerade i minst fem år och som anpassas eller ändras för att minska förorenande utsläpp eller öka säkerheten kan bidrag erhållas som täcker hela den dokumenterade kostnaden för anpassningen/ändringen.

4. Utbildningsstöd

Stöd kan utgå till utbildning som har till syfte att hjälpa företagare och deras anställda att anpassa sig till nya företagsmodeller och till ny teknik som företaget anskaffar. Enligt lagen gäller detta i synnerhet för att medfinansiera verksamhet som kan erhålla stöd från EU (artikel 2 stycke 1 e).

För kurser som ges i samband med omorganisation av ett företag kan stöd utgå med upp till 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna med en begränsning uppåt till 100 miljoner lire per kurs (artikel 4 stycke 3). För annan utbildningsverksamhet innehåller lagen inga begränsningar för stödet.

5. Stöd till verksamhetens upphörande

Genom artikel 3 styckena 1–5 införs bidrag vid frivilligt upphörande med verksamheten. Bidraget utbetalas till åkare som har en enda lastbil med en totalvikt på mer än 11,5 ton och som vid lagens ikraftträdande innehade ett minst tio år gammalt tillstånd för godstransport på väg. Åkaren måste begära att han avförs från registret över åkare med egen rörelse och göra uppehåll i verksamheten i minst tio år. Möjligheten att erhålla detta bidrag upphör sex månader efter det att lagen trätt i kraft.

Bidraget är 60 miljoner lire till åkare som äger en lastbil med en totalvikt som inte överstiger 26 ton och 110 miljoner lire till åkare som äger en lastbil med en högre totalvikt.

6. Stöd till kapacitetsminskning

En andra bestämmelse i artikel 3 styckena 6–9 är främst inriktad på kapacitetsminskning. Den innehåller åtgärder som liknar dem som gäller för nedläggning, men de är

knutna till andra villkor. Åkare som minskar sin kapacitet med 30 % av tonnaget, under fem år, inom 90 dagar från det att lagen trätt i kraft kan erhålla ett bidrag på 60 miljoner lire för fordon upp till 26 ton och på 110 miljoner lire för fordon med högre totalvikt, under förutsättning att trafikillstånden för fordonen återlämnas och en treårig investeringsplan inlämnas till myndigheterna.

Företaget skall ta med åtgärden i budgeten.

7. Stöd för att uppmuntra sammanslagningar och företagsgrupperingar

När företag slås samman eller ett annat företag eller person går in som delägare finns möjlighet att erhålla stöd, om samma företag inte erhåller bidraget mer än en gång inom en tvåårsperiod. På samma villkor kan företagsgrupperingar söka bidrag. Bestämmelsen har retroaktiv verkan och äger även tillämpning på företagsgrupperingar som bildats inom sex månader innan lagen trädde i kraft. Stöd kan utgå till företag som tillhör befintliga företagsgrupperingar, till företagsgrupperingar som företagen tillhör och, på vissa villkor, till företagsgrupperingar som är på väg att bildas (artikel 4 stycke 2 b och c).

De kostnader som omfattas av stödet räknas upp i artikeln. Det kan röra sig om kostnader för omorganisering, de totala investeringskostnaderna för att bilda företagsgrupperingar samt lättnader i personalkostnaderna i de nya organisationsstrukturerna. Vidare kan stöd utgå för 50 % av kostnaderna för att delta i utbildning i samband med omorganiseringen (dessa omfattas även av artikel 2 stycke 1 e, med en övre beloppsgräns på 100 miljoner lire).

III. POLITIK FÖR KOMBINERADE TRANSPORTER

Sedan en tid tillbaka för gemenskapen en politik vars syfte är att skapa ett avvägt system för intermodala transporter. Att öka de kombinerade transporternas konkurrenskraft gentemot landsvägstransporten är en komponent i denna politik. Det huvudsakliga målet med gemenskapens politik för kombinerade transporter är att flytta över transporter från ett transportsätt (vägtransporter) till ett annat. Gemenskapens instrument för detta, däribland direktiv 92/106/EEG⁽²⁾, har till syfte att främja kombinerade transporter. Kommissionens förslag

⁽²⁾ EGT L 368, 17.12.1992, s. 38, svensk specialutgåva område 7, volym 4, s. 148.

om att ge finansiellt stöd till insatser för kombinerade transporter visar på att målet med åtgärderna är att snabba på övergången till kombinerade transporter⁽³⁾. I kommissionens grönbok *För en rättvis och effektiv prissättning inom transportsektorn* förespråkas en jämnare fördelning mellan transportsätten⁽⁴⁾ och i kommissionens meddelande *Utvecklingen av närsjöfart i Europa: Möjligheter och utmaningar* understryks behovet av att integrera cabotage (kustfart mellan inhemska hamnar) i den intermodala transportkedjan⁽⁵⁾.

IV. TIDIGARE BESLUT

Vid bedömningen av den italienska lagen har kommissionen beaktat tidigare beslut och i synnerhet följande:

1. N 473/94-PO: Kommissionen godkände, med tillämpning av artikel 92.3 c, stöd som på bestämda villkor utgick för skrotning av fordon, för ändringsarbeten i syfte att höja fordonens miljöstandard och för att utföra genomförbarhetsstudier.
2. N 773/A/94-FR: Kommissionen godkände, med tillämpning av artikel 92.3 c, stöd till småföretag som har avsikt att gå samman och till bildande av kooperativ och andra former av sammanslutningar samt kostnader för undersökningar, utbildning, administration och drift i samband med kooperativens verksamhet.
3. N 773/B/94-FR: Kommissionen fann att bidrag i samband med förtidspensionering inte orsakade snedvridning av konkurrensen.
4. N 79/97-NL: Kommissionen godkände på vissa bestämda villkor att stöd till inköp av intermodala transportenheter utgick efter den 31 december 1997.
5. C 2/97-NL: Kommissionen uttryckte tvivel om möjligheten att godkänna driftstöd till kombinerade transporter när stödet inte var knutet till de strikta villkoren i artikel 92.3 c.

⁽³⁾ KOM(96) 335, 24.7.1996.

⁽⁴⁾ KOM(95) 691, 20.12.1995.

⁽⁵⁾ KOM(95) 317, 5.7.1995.

V. BEDÖMNING

1. Tillämpliga bestämmelser

a) Artikel 92.1 i fördraget

Enligt artikel 92.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Alla företag inom alla industrisektorer som uppfyller villkoren kan ansöka om stöd enligt det föreslagna systemet.

De företag som erhåller stödet får en del av sina kostnader för godstransporter täckta, medan andra företag, italienska eller från andra medlemsstater, inte kommer i åtnjutande av detta stöd. Av detta följer att stödet orsakar en snedvridning av konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna och därigenom i sina huvuddrag är oförenligt med artikel 92.1.

b) Artikel 77 i fördraget

Enligt artikel 77 är stöd förenligt med fördraget, om det tillgodoser behovet av samordning av transporter. Ett annat undantag som framgår av artikel 77 i fördraget gäller ersättning för allmän trafikplikt, en bestämmelse som inte är relevant i detta fall.

Även om artikel 75 i fördraget utgör den rättsliga grunden för liberaliseringen av transportsektorn så grundar sig denna liberalisering, till skillnad från vad som gäller för andra sektorer, på rättsakter från rådet. I fördraget erkänns de speciella förhållanden som råder inom transportsektorn eftersom den är en reglerad näring som till stor del är uppdelad i nationella marknader.

Artikel 77 jämförd med förordning (EEG) nr 1107/70⁽⁶⁾ begränsar kommissionens maktbefogenheter och ger medlemsstaterna större möjligheter att ge statligt stöd än vad som följer av de allmänna reglerna i artikel 92. Rådets förordning (EEG) nr 1107/70 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar ger en tolkning av artikel 77 och begränsar artikelns tillämpningsområde till de upprä-

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1107/70 av den 4 juni 1970 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar (EGT L 130, 15.6.1970, s. 1, svensk specialutgåva område 7, volym 1, s. 97) i dess ändrade lydelse.

nade fallen. I artikel 3.1 a–f definieras vad som avses med begreppet 'stöd till samordning av transporter' i artikel 77 i fördraget.

Fram till och med den 31 december 1997 innehöll artikel 3.1 e i förordning (EEG) nr 1107/70, senast ändrad genom förordning (EG) nr 543/97, särskilda bestämmelser om stöd till kombinerade transporter (⁷). Genom artikeln godkändes stöd till investeringar i infrastruktur, anläggningar för omlastning och transportutrustning. Dessa bestämmelser äger emellertid inte längre tillämpning. Marknaden för kombinerade transporttjänster avreglerades helt från och med den 1 juli 1993 genom artiklarna 2 och 4 i direktiv 92/106/EEG. Alla företag eller enskilda som är etablerade inom gemenskapen har rätt att erbjuda kombinerade transporttjänster i hela gemenskapen, så länge vederbörande respekterar fördragets allmänna bestämmelser om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster. Allt stöd till kombinerade transporter skall från och med den 1 januari 1998 bedömas utifrån relevanta bestämmelser i fördraget (⁸).

Tidigare innehöll artikel 3.1 d i förordning (EEG) nr 1107/70 ett undantag för åtgärder för omstrukturering av transportmarknaden, på vissa villkor. Bestämmelsens tillämpning var emellertid begränsad i tiden till dess att gemenskapsregler om tillträde till transportmarknaden trätt i kraft. Lagsiftningen som öppnade de nationella marknaderna för transporter på väg började tillämpas den 1 juli 1990 (⁹).

Begreppet 'stöd som tillgodoser behovet av samordning av transporter' förutsätter statliga ingrepp inom transportsektorn. Ju mer avreglerad en sektor

blir, desto mindre blir behovet av att medlemsstaterna samordnar verksamheten inom sektorn. På en avreglerad transportmarknad styrs samordningen av marknadskrafterna inom ramen för det regelverk som medlemsstaterna upprättat i enlighet med den gemenskapslagsstiftning som antagits med stöd av artikel 75 i fördraget. Denna tolkning bekräftas av artikel 3.1 d i rådets förordning (EEG) nr 1107/70 som gör tillämpningen av undantaget avhängig av att avregleringsregler träder i kraft.

Slutsatsen blir att rådets förordning (EEG) nr 1107/70 inte innehåller några undantag för de föreslagna åtgärderna.

Såsom antytts ovan, skall den direkta tillämpningen av artikel 77 i fördraget bedömas mot bakgrund av hur mycket en sektor har avreglerats. Ju längre avregleringen har kommit, desto mindre är behovet av statliga ingrepp för att samordna transporter och desto lägre blir sannolikheten för att artikel 77 blir tillämplig. Eftersom avregleringen av kombinerade transporter och transporter på väg i stor utsträckning är beslutad och förverkligad, blir utrymmet för att tillämpa artikel 77 inom dessa sektorer utomordentligt litet. De åtgärder som föreslås i den italienska lagen är — vilket också framgår av lagens namn — öppet inriktade på främja den ekonomiska utvecklingen av en sektor som faller inom tillämpningsområdet för en annan bestämmelse i fördraget. Åtgärderna grundas inte på fastställda mål för samordning av transporter av allmänt intresse.

Trots att transportsektorn i så hög grad är avreglerad kan statligt stöd fortfarande ges i viss utsträckning och i synnerhet om det bidrar till att utveckla en sektor. I föreliggande fall bedöms således de föreslagna åtgärderna mot bakgrund av de artiklar i fördraget som anges nedan.

c) *Artikel 92.2 och 3 i fördraget*

Undantagen i artikel 92.2 äger inte tillämpning på föreliggande fall, såvida stödssystemet inte har till syfte att uppnå de mål som anges där. Stödet är förenligt med den gemensamma marknaden om det är stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter eller

(⁷) EGT L 84, 26.3.1997, s. 6.

(⁸) Se kommissionens beslut av den 27 mars 1996 (NN 97/95), EGT C 123, 26.4.1996, s. 9 och kommissionens beslut av den 22 oktober 1997 (NN 79/97), EGT C 377, 12.12.1997, s. 3.

(⁹) Rådets förordning (EEG) nr 4059/89 av den 21 december 1989 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade. EG-domstolen förklarade förordningen ogiltig på formella grunder men den har förblivit i kraft fram till ikraftträdandet av rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade.

om det ges för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser eller om det är nödvändigt för att uppväga de ekonomiska nackdelarna av Tysklands delning.

Enligt artikel 92.3 i fördraget kan stöd med vissa andra ändamål betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden. För att garantera att den gemensamma marknaden fungerar skall undantagen i artikeln tolkas restriktivt vid bedömningen av stödåtgärder, och med beaktande av fördragets konkurrensregler.

I artikel 92.3 a görs undantag för stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning. Undantaget kan inte anses tillämpligt på stödssystem som saknar regional anknytning — i föreliggande fall omfattas hela medlemsstatens territorium av lagen — och som har som uttalat syfte att stödja en hel sektor.

Vad beträffar undantagen i artikel 92.3 b är stödet i föreliggande fall inte avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller att avhjälpa en allvarlig störning i den italienska ekonomin och det saknar också ett sådant projekts egenskaper.

I artikel 92.3 c görs undantag för stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

Rättsligt sett måste två villkor vara uppfyllda för att undantaget i artikel 92.3 c skall kunna tillämpas. Först och främst måste stödet vara nödvändigt för att uppnå mål som marknadskrafterna själva inte kan uppnå⁽¹⁰⁾. För det andra är driftstöd i princip förbjudna om de minskar de kostnader som en ekonomisk enhet måste räkna med att bära⁽¹¹⁾.

Slutsatsen blir enligt kommissionen att de anmälda statliga stödåtgärderna skall bedömas med utgångspunkt från artikel 92.3 c i fördraget.

2. Kombinerade transporter

I denna fas av förfarandet anser kommissionen att de statliga stödåtgärder som gäller intermodalitet och kombinerade transporter inte är förenliga med den gemensamma marknaden av följande skäl:

a) Definitionen av kombinerade och intermodala transporter

I artikel 1 stycke 2 f i den italienska lagen ges en definition av kombinerade transporter som i stort sett återger definitionen i artikel 1 i direktiv 92/106/EEG. Definitionen i den italienska lagen avviker dock från direktivet i det att den inte nämner vägtransportsträckans längd. I artikel 1 i direktiv 92/106/EEG fastslås att vägtransporten skall vara så kort som möjligt. Denna precisering är av största betydelse för målet med politiken på området, nämligen att ändra fördelningen mellan transportsätten. Enligt definitionen i den italienska lagen kan vägtransportsträckan vid intermodal transport vara mycket längre än den på järnväg eller till sjöss. I sådana fall förändras fördelningen mellan transportsätten mycket litet, men ändå kan sådana transporter erhålla stöd. För att överensstämma med gemenskapspolitiken måste bestämmelsen istället innebära att endast de intermodala transporter som reducerar vägtransportsträckan till ett minimum som ett led i en effektiv kombinerad transport kan erhålla statligt stöd.

Preliminärt vidhåller kommissionen att stödet till inköp av programvara och apparatur för att införa ny teknik som utvecklar intermodaliteten (artikel 2 stycke 1 a) är oförenligt med EG-fördraget. Begreppet 'intermodalitet' i lagen är inte definierat. Begreppet har, med den innebörd som kommissionen för närvarande ger det, en mycket vidare betydelse än det exakt definierade begreppet 'kombinerade transporter'. Intermodalitet är 'egenskapen som betecknar ett transportsystem där minst två olika transportslag kan

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål C-730/79, Philipp Morris mot kommissionen, REG I-2671.

⁽¹¹⁾ Förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-459/93, Siemens mot kommissionen.

användas integrerat i en dörr-till-dörr-transportkedja' (¹²). Att använda sig av ett så brett begrepp som grund för statligt stöd gör det omöjligt att bedöma stödet utifrån fördraget och likaså att avgöra om stödet bidrar till att uppfylla gemenskapens mål att överföra transporter på väg till andra transportsätt och det blir då också omöjligt att garantera att stödet främjar kombinerade transporter.

b) *Stöd till infrastrukturinvesteringar, t.ex. speciellt utrustade områden och transportanläggningar (terminaler), och till investeringar i datasystem*

När det gäller insatser för speciellt utrustade områden och transportanläggningar sägs det inte klart och tydligt i den italienska lagen vilka villkor som gäller för den förmånliga statliga finansiering som statsstödda infrastrukturinvesteringar erhåller. I lagen sägs t.ex. ingenting om kravet på fri och icke-diskriminerande tillgång till infrastrukturerna. Kommissionen vidhåller emellertid att bestämmelsen sannolikt kommer att innebära att statligt stöd ges till sådana infrastrukturerna.

För att uppnå det övergripande målet med gemenskapens politik, att överföra transporter från ett transportsätt till ett annat, måste det statliga stödet ges med syftet att göra kombinerade transporter konkurrenskraftiga och att förbättra dessa transporters effektivitet. Med tanke på att kostnaderna för omlastning av godset uppgår till 30 % av kostnaderna i den intermodala transportkedjan är det av största vikt att strukturerna konstrueras, organiseras och drivs enligt kriterier om ekonomisk effektivitet. Om de är ekonomiska minskar de intresset för kombinerade transporter som alternativ till vägtransporter och är följaktligen inte i linje med gemenskapens politik. Av detta följer att det statliga stödets förmåga att långsiktigt bidra till ekonomisk effektivitet hos en struktur av detta slag är en nyckelfråga vid bedömningen av om ett stöd är förenligt med fördraget.

Kommissionen vidhåller att stöd till investeringar i infrastruktur som speciellt utrustade områden, transportanläggningar och omlastningsutrustning samt datasystem måste underkastas följande villkor för att gynna kombinerade transporter och för att undvika

att handeln påverkas på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset:

— Stödintensiteten måste begränsas till det som är strikt nödvändigt för att förverkliga investeringen. Enligt kommissionens praxis krävs att stödet skall vara proportionellt mot investeringens totalkostnad och att stödmottagaren bidrar med ett betydande belopp. De allmänna reglerna för investeringsstöd i målområden ingår i kommissionens bestämmelser om regionalstöd (¹³). För små och medelstora företag anses ytterligare stöd på upp till 15 % vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt kommissionens särskilda riktlinjer (¹⁴).

— Infrastruktur för omlastning från sjö- till vägtransport och från sjö- till sjötransport får inte erhålla något statligt stöd för kombinerade transporter, eftersom den inte på något sätt bidrar till att ändra transporterarnas fördelning.

— De projekt som finansieras måste innefatta

1. prognoser för användningen på lång sikt,
2. en analys av projektens inverkan på konkurrerande strukturer,
3. en förhandskalkyl av omlastningskostnaderna per enhet,

så att det går att bedöma de finansierade strukturernas ekonomiska effektivitet på lång sikt och deras inverkan på konkurrerande strukturer.

— Slutligen måste rätten till investeringsstöd grundas på objektiva kriterier, dvs. alla befintliga eller potentiella operatörer, privata eller offentliga, av omlastningsanläggningar måste kunna erhålla stöd på icke-diskriminerande villkor.

(¹²) Se kommissionens meddelande Intermodalitet och intermodal godstransport i Europeiska unionen, KOM(97) 243 slutlig, 29.5.1997, punkt 15.

(¹³) Kommissionen har antagit riktlinjer för nationellt regionalstöd som äger tillämpning sedan den 24 februari 1998 på stödåtgärder som nyligen anmälts. För åtgärder som anmälts till kommissionen före detta datum görs bedömningen utifrån kriterierna i de bestämmelser som var i kraft när anmälan gjordes.

(¹⁴) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag, EGT C 213, 23.7.1996, s. 4.

Utifrån kriterierna ovan tycks inte artikel 2 stycke 1 b i den italienska lagen, enligt kommissionens preliminära bedömning, vara förenlig med artikel 92.3 c i EG-fördraget. Detta är i synnerhet fallet vad gäller stödintensiteten. Den italienska lagen innehåller inte de villkor som nämnts ovan och den garanterar således inte kombinerade transporter kommer att utvecklas genom stödet.

När det gäller områden och anläggningar för lagring och omlastning av varor ges 'företräde' åt vissa strukturer som tycks vara av intermodal karaktär. Bland de strukturer som omfattas av lättnaderna finns emellertid också sådana som bara är avsedda för ett transportsätt. Köp av fast egendom avsedd för reparation och underhåll och för hantering av förorenande avfall saknar samband med kombinerade transporter och kan följaktligen inte omfattas av undantagen från förbud mod statligt stöd.

Vidare nämns följande strukturer av förmodad intermodal karaktär: 'transportanläggningar', 'intermodala centrum' och 'intermodala plattformar'. Deras funktioner och utmärkande drag definieras inte och det är således omöjligt att bedöma huruvida de bidrar till att trafik överförs till andra transportsätt.

Vad beträffar de datasystem som nämns i artikel 2 stycke 1 b framgår det inte i vilket förhållande de står till inköp av datorutrustning som nämns i artikel 2 stycke 1 a. Följden blir att det finns en risk för dubbla stöd. Dessutom går det inte att utläsa av artikel 2 stycke 1 b om stöd endast utgår till datorutrustning som används för att hantera kombinerade transporter. Artikeln är formulerad på ett sätt som gör att den kan omfatta även datasystem för allmän verksamhet i företaget av kommersiell eller bokföringskaraktär. Sådan verksamhet kan inte omfattas av bestämmelserna om statligt stöd till kombinerade transporter.

I artikel 2 stycke 4 c i den italienska lagen fastslås ett det organ som har till uppgift att fatta beslut om finansiering skall beakta 'den planerade investeringens betydelse för åtgärder för att gynna intermodala och kombinerade transporter'. I bestämmelsen saknas dock särskilda bedömningskriterier, bl.a. de som nämnts ovan. Följden blir att det är omöjligt att avgöra om ett stöd till investeringar av denna typ bidrar i större eller mindre utsträckning till att ändra fördelningen på transportsätt. Det är visserligen sant att artikel 2 stycke 1 c fastslår att stöd till investeringar enligt den artikeln måste vara förenliga med gällande nationell och gemenskapslagstiftning om fri konkurrens, men eftersom artikeln inte preciserar detta när-

mare kan man fråga sig om de italienska myndigheterna i sina enskilda beslut om stöd i tillräcklig utsträckning kommer att beakta de principer som angivits ovan. Kommissionen hävdar således att stödet till investeringar av den typ som nämnts inte omfattas av artikel 92.3 c i EG-fördraget, eftersom det inte går att garantera att kombinerade transporter kommer att utvecklas genom stödet.

c) *Investeringsstöd för inköp av utrustning för intermodala transporter*

Kommissionen har i tidigare beslut fastslagit att stöd till investeringar i särskild utrustning för kombinerad transport är förenligt med fördraget under följande förutsättningar ⁽¹⁵⁾:

— Stödet måste vara begränsat till investeringar i utrustning som är särskilt avsedd för kombinerad transport, t.ex. speciella containrar, växelflak och påhängsvagnar. Stöd får inte ges till ISO-containrar i klass 1 för sjötransport, eftersom sådana containrar inte är särskilt avsedda för kombinerade transporter, utan för interkontinental sjötransport.

— Stödet måste vara begränsat till merkostnaderna för särskild utrustning för kombinerad transport jämfört med kostnaderna för motsvarande utrustning för vägtransport.

Mot bakgrund av detta tycks artikel 2 stycke 1 c, enligt kommissionen preliminära uppfattning, inte vara förenlig med artikel 92.3 c i EG-fördraget eftersom det inte går att garantera att stöd enligt denna artikel bidrar till att utveckla kombinerad transport. För det första är stödet utformat som ett investeringsstöd som inte begränsas till merkostnaderna för utrustning för kombinerad transport jämfört med kostnaderna för utrustning för vägtransport. För det andra definieras inte exakt vilken utrustning som kan erhålla stöd. Genom att det i artikel 2 stycke 1 c endast ges exempel på utrustning, utesluts inte möjligheten att finansiera t.ex. inköp av ISO-containrar i klass 1 för sjötransport.

⁽¹⁵⁾ Se kommissionens beslut av den 22 oktober 1997, N 79/97, EGT C 377, 12.12.1997, s. 3.

d) *Driftstöd*

Kommissionen anser att bestämmelserna om stöd till järnvägs- och sjötransportörer i artikel 5 stycke 2 och 4 i den italienska lagen utgör stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget⁽¹⁶⁾. Bestämmelserna ger fördelar åt järnvägs- och sjötransportörer genom att de innebär reducerade avgifter för kunder till dessa transportörer som använder sig av kombinerad transport, med en åtföljande ersättning från staten av de inkomster som transportörerna går miste om till följd av de reducerade avgifterna. En allmän princip är att marknadsaktörer som erbjuder rabatter åt sina kunder måste bära kostnaderna för detta. Den fördel som staten ger via denna typ av stöd uppvägs inte av någon affärsprestation eller av någon motprestation från järnvägs- och sjötransportörernas sida. Det statliga bidraget ges i form av ett stöd för att täcka normala kostnader för löpande verksamhet och har således mycket gemensamt med ett driftstöd. Fördelarna för kombinerade transporter blir ganska ovissa såsom lagen är avfattad. Allmänt sett måste alla bestämmelser av detta slag innehålla metoder för att beräkna de lägre inkomsterna, och dessa beräkningsmetoder skall sändas till kommissionen tillsammans med klart definierade grunder för att bedöma huruvida bestämmelsen är förenlig med den inre marknaden.

Driftstöd, dvs. stöd som syftar till att minska kostnader som företag normalt måste bära i sin dagliga och sedvanliga verksamhet, omfattas i princip inte av artikel 92.3 c. Sådana stöd får i allmänhet till följd av konkurrensen snedvrids, samtidigt som de inte bidrar till att långsiktigt uppfylla de syften som de ovan nämnda undantagen har. Följaktligen utsätts varje bestämmelse som medför driftstöd för en noggran granskning för att det skall fastställas om den uppfyller viktiga gemensamma intressen och därigenom är motiverad.

I den italienska lagen ges ingen förklaring till varför det finns behov av detta driftstöd eller något skäl för att driftstödet skall anses som den minst ingripande åtgärden för att utveckla kombinerade transporter. Inte heller de italienska myndigheterna har under förarbetet kunnat ge någon förklaring eller något skäl till detta. Kommissionens preliminära bedömning blir därför att driftstödet inte kan anses förenligt med ar-

tikel 92.3 c i fördraget eftersom det inte går att garantera det bidrar till att utveckla kombinerade transporter.

När det gäller ersättningen till sjötransportörer skall dessutom följande element tas med i bedömningen. Statligt stöd till sjötransporter skall bedömas utifrån fördraget och gemenskapens gällande riktlinjer för statligt stöd till sjötransportsektorn som klargör kommissionens praxis på detta område⁽¹⁷⁾. Enligt riktlinjerna tillåts driftstöd endast i form av skattelättnader när det gäller bolagsskatt, inkomstskatt för sjöfolk och sociala avgifter och detta på vissa villkor som framgår av riktlinjerna. Vidare anges ett tak för stödet: det stöd som en medlemsstat ger till sjötransportsektorn får inte överstiga de totala skatteinkomster som medlemsstaten uppbär från samma sektor. Om en medlemsstat redan helt har skattebefriat sjötransportsektorn, överstiger alla ytterligare stödåtgärder till sektorn — även om de ges som stöd till kombinerade transporter — detta tak. Dessutom kan det driftstöd som anges i artikel 5 stycke 2 och 4 få större omfattning än de skattelättnader som godkänns i riktlinjerna.

e) *Undantag från lagstiftningen om avgifter*

I artikel 5 stycke 3 fastslås att den inledande eller avslutande vägtransporten i en kombinerad transport är undantagen från avgiftssystemet i lag nr 298 av den 6 juni 1974, men omfattas av ministerdekretet av den 18 november 1992 med senare ändringar. Kommissionen vill påminna om att detta ministerdekret med ändringar inte tycks vara förenligt med artikel 2 i direktiv 92/106/EEG och att ett överträdelseförfarande enligt artikel 169 i EG-fördraget pågår med avseende på dekretet⁽¹⁸⁾.

Eftersom denna bestämmelse klart bryter mot gemenskapens sekundärrätt, kan den inte anses förenlig med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁶⁾ Kommissionen noterar att bestämmelserna i fråga inte tycks vara tillämpliga på transport på inre vattenvägar.

⁽¹⁷⁾ EGT C 205, 5.7.1997, s. 5.

⁽¹⁸⁾ Jämför domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-45/89, kommissionen mot Italien, REG 1991 I-2053 och kommissionens formella underrättelse av den 22 november 1996, SG(96) 10010.

3. Förnyelse, anpassning och ändring av fordonsparken

Stödet till inköp av nya fordon kan inte betraktas som en åtgärd som gynnar övergången till andra transportsätt, även om det ingår i ett regelverk om kombinerade transporter. Stödet kan således inte omfattas av undantagen för kombinerade transporter.

När det gäller övriga undantag har kommission alltid ansett att inom sektorer som kännetecknas av överkapacitet, t.ex. landsvägstransporter och transporter på inre vattenvägar, är allt stöd till inköp av transportmedel otillåtet. De fördelar som stödet innebär står under alla omständigheter inte i proportion till den negativa inverkan som stödet har på konkurrensen.

Det finns emellertid vissa alternativ för att uppnå övergripande mål för miljöskydd och ökad säkerhet. Den möjlighet som står till buds för att ge stöd till inköp av nya fordon gäller kompensation för kostnader för att anpassa fordonsparken till strängare tekniska föreskrifter för utsläpp och säkerhet. Dessa föreskrifter måste ovillkorligen medföra högre standarder än de som följer av gällande nationell lagstiftning eller gemenskapsrätten som fordonen ändå måste anpassas till. Denna allmänna princip uttrycks i gemenskapens riktlinjer för miljöskydd⁽¹⁹⁾ med avseende på miljöföreskrifter och den kan tillämpas analogt på säkerhetsföreskrifter enligt artikel 92.3 c.

Av det ovan sagda följer att stöd till inköp, anpassning eller ändring av fordon i form av en procentandel av investeringens totalkostnad, inte kan anses förenligt med den gemensamma marknaden.

4. Utbildning

Villkoren för denna typ av stöd anges bl.a. i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag som emellertid inte äger tillämpning inom transportsektorn. I riktlinjerna anges en högsta stödintensitet på 50 % av kostnaderna utanför stödregioner. Kommissionen anser att bidrag till kostnaderna för utbildning som företagen måste bära för att anpassa sig till den ekonomiska utvecklingen är ett av många sätt för att öka sysselsättningen. Sådant stöd kan alltså vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 c genom analog tillämpning av de villkor som nämnts ovan.

I detta fall gäller det stöd på upp till 50 % av kostnaderna för utbildning. Stöd till kostnader för utifrån kommande lärare, utbildningsmateriel, resekostnader och andra kostnader i direkt samband med utbildningsverksamheten på upp till 25 %⁽²⁰⁾ av totalkostnaden kan anses förenliga med den gemensamma marknaden. Stödintensiteten får under vissa omständigheter vara högre beroende på företagets storlek och belägenhet och typen av stöd.

Den italienska lagen innehåller emellertid inga ytterligare preciseringar utöver stödintensiteten. I synnerhet saknas en definition av kostnader som godkänns för stöd. Bestämmelsen är inte tillräckligt klar för att dess förenlighet skall kunna bedömas, men en stödintensitet på 50 % för alla företag tycks vara allt för hög för att vara förenlig med den gemensamma marknaden.

5. Verksamhetens upphörande

Statligt stöd till en enskild näringsidkare som upphör med sin verksamhet gynnar inte ett företag på marknaden och påverkar således inte alls konkurrensen eller handeln mellan medlemsstaterna. Bestämmelser av denna typ omfattas inte av förbudet i artikel 92.1 i fördraget, om det finns garantier för att ett sådant stöd inte under några omständigheter kan återföras, direkt eller indirekt, till vägtransportsektorn.

Kommissionen måste emellertid få garantier från de italienska myndigheterna för att de kommer att vidta effektiva administrativa åtgärder för att stödet inte missbrukas och att stödmottagarna och deras fordon inte fortsätter sin verksamhet inom sektorn, t.ex. i annan form än som enskilda näringsidkare. Att verksamheten inte fortsätter i någon som helst form skulle kunna säkerställas genom bestämmelser rörande fusioner och företagsammanslutningar.

Bestämmelsen i fråga tycks vara förenlig med den gemensamma marknaden, under förutsättning att kommissionen erhåller vissa klagoranden om de administrativa förfarandena.

⁽¹⁹⁾ Gemenskapens riktlinjer för miljöskydd, EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

⁽²⁰⁾ Den nämnda stödintensiteten är den som kommissionen normalt tillämpar för stora företag, särskilt inom bilindustrin.

6. Stöd till kapacitetsminskande åtgärder

En stödåtgärd som enbart och undantagsvis har till syfte att avhjälpa svåra överkapacitetsproblem på en bestämd marknad kan anses som en nödvändig åtgärd för att gynna utvecklingen inom en näringsgren. Att åtgärden har denna verkan måste påvisas för kommissionen genom objektiva statistiska uppgifter.

Det krävs emellertid ytterligare faktaunderlag, bland annat ur administrativa aspekter, t.ex. när det gäller tillstånd för enskilda fordon och ur praktiska aspekter, t.ex. vad gäller överlåtelse av fordon, som visar att den utrustning som tas ur bruk inte återanvänds för vägtransporter i någon som helst form under en viss tidsperiod. När det gäller denna åtgärd kan det vara nödvändigt med en skrotningssplan, så att det övergripande målet att minska kapaciteten uppnås och problemet inte överflyttas till andra sektorer eller till andra (medlems-)stater.

Åtgärden kan förklaras förenlig med den gemensamma marknaden i den utsträckning som tilldelningen av stödet underkastas villkor som leder till att företaget blir effektivare och sektorns struktur därigenom förbättras.

7. Fusioner och företagssammanslutningar

Stöd till företag med få anställda som vill fusionera eller ingå i företagssammanslutningar eller andra företagsformer kan anses nödvändigt för att utveckla en sektor och följaktligen förenligt med den gemensamma marknaden. Ett sådant stöd måste utformas som ett procentuellt stöd till de investeringar som är strikt nödvändiga för omorganiseringen. Företagen måste själva bära en tillräckligt stor andel av kostnaderna för att minimera risken för konkurrensstörningar. Investeringsstöd av detta slag måste vara utformade enligt de regler som anges i punkt b i denna skrivelse under rubriken Kombinerade transporter.

Bestämmelsen är emellertid så oklart formulerad att kommissionen inte kan förklara åtgärden förenlig med den gemensamma marknaden. Detta gäller tillämpliga villkor, stödberättigande kostnader och stödintensiteten. Dessutom kan ett retroaktivt stöd aldrig anses förenligt med den gemensamma marknaden, eftersom den förutsatta nödvändigheten saknas.

VI. SLUTSATS

Mot bakgrund av det ovan sagda uppmanar kommissionen de italienska myndigheterna att inom ramen för förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget inkomma

med sina synpunkter och att tillhandahålla alla de upplysningar som kan vara av betydelse för att bedöma stödets förenlighet med den gemensamma marknaden. Synpunkterna skall inlämnas inom en månad från mottagandet av denna skrivelse.

Kommissionen påminner den italienska regeringen om att artikel 93.3 i fördraget har en suspensiv effekt samt uppmärksammar den på de meddelanden som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 318 av den 24 november 1983 och C 156 av den 27 juni 1995, enligt vilka kommissionen kan kräva tillbaka alla stöd som beviljas illegalt. Till det belopp som skall återbetalas skall läggas ränta från dagen för stödets utbetalning, till samma räntesats som den referensränta som tillämpades för att räkna ut nettobidragsekvivalenten inom regionalstödsystemet dagen då stödet utbetalades.

Kommissionen upplyser de italienska myndigheterna om att denna skrivelse kommer att meddelas övriga medlemsstater och berörda tredje parter genom offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Kommissionen kommer vidare att underrätta berörda tredje parter i de EFTA-stater som undertecknat EES-avtalet genom offentliggörande i EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och vidare EFTA:s övervakningsmyndighet genom en kopia av denna skrivelse. Alla berörda parter uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från den dag då detta meddelande offentliggjordes.

De italienska myndigheterna uppmanas att inom 15 arbetsdagar från mottagandet av denna skrivelse informera kommissionen om eventuella känsliga uppgifter som inte bör offentliggöras. Om kommissionen inte har mottagit en motiverad begäran om detta inom den föreskrivna tidsfristen kommer den att anse att de italienska myndigheterna inte motsätter sig att denna skrivelse offentliggörs i sin helhet. Ovan nämnda uppgifter och begäran skall sändas med rekommenderat brev eller fax till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektorat VII
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 83 55"

Kommissionen uppmanar övriga medlemsstater och berörda tredje parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga inom en månad från den dag då detta meddelande offentliggjordes. Synpunkterna kan sändas till ovanstående adress.

Synpunkterna kommer att framföras till den italienska regeringen.

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget**Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar**

(98/C 211/06)

(Text av betydelse för EES)

Antaget: 2.4.1997**Medlemsstat:** Italien**Stöd nr:** N 119/97**Benämning:** Stöd till Acciaieria ISP Cremona**Syfte:** Forskning och utveckling inom stålsektorn**Rättslig grund:** Legge n. 346/88**Budget:**

— Stödberättigande kostnader: 71,030 miljarder italienska lire

— Stöd: 25,9 miljarder italienska lire

Stödnivå: 36,6 % brutto**Varaktighet:** Fyra år**Antaget:** 21.1.1998**Medlemsstat:** Spanien**Stöd nr:** N 639/97**Benämning:** Avtal genom vilket den spanska statligt ägda Inespal-gruppen säljs till Alcoa-gruppen**Syfte:** Privatisering av Inespal-gruppen**Stödnivå:** Inget stöd**Antaget:** 4.2.1998**Medlemsstat:** Luxemburg**Stöd nr:** N 595/97**Benämning:** Forskningsprogrammet COMET fas 2. Stöd till förmån för stålföretagen ProfilARBED SA och ARES SA**Syfte:** Forskning och utveckling**Rättslig grund:** Loi-cadre de développement et de diversification économique du 27 juillet 1993 du Grand-Duché de Luxembourg**Stödnivå:** 16,250 miljoner luxemburgska franc för stödberättigande kostnader på 65 miljoner = 25 % bruttobidragsekvivalenter**Antaget:** 25.3.1998**Medlemsstat:** Nederländerna**Stöd nr:** N 624/97**Benämning:** Hoogovens Staal — Forsknings- och utvecklingsprojekt "Cyclone Converter Furnace"**Syfte:** EKSG stål**Rättslig grund:** Ministerieel besluit**Budget:** 60 miljoner nederländska gulden**Stödnivå:** 23 %**Varaktighet:** Fem år

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende nr IV/M.1110 — VAW/Reynolds Metals)

(98/C 211/07)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 19 maj 1998 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 398M1110. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning. För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR (OP/4B)
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 29 29-42455, fax (352) 29 29-42763

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om skapandet av ett samlat instrument för finansiering och programmering för kulturellt samarbete

(programmet Kultur 2000)

(98/C 211/08)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1998) 266 slutlig — 98/0169(COD)

(Framlagt av kommissionen den 28 maj 1998)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 128.5 första strecksatsen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

enligt det förfarandet som anges i artikel 189b i fördraget, och

med beaktande av följande:

- (1) Kulturen är en väsentlig del av den europeiska integrationen och den bidrar till att bekräfta den europeiska samhällsmodellens livskraft och att främja gemenskapen på det internationella planet.
- (2) Kulturen överskrider i allt högre grad sina traditionella områden och får allt större social och ekonomisk betydelse. Därför spelar kulturen en viktig roll i de nya utmaningar som gemenskapen ställs inför, såsom globaliseringen, informationssamhället, den sociala sammanhållningen och skapandet av sysselsättning.
- (3) Mot bakgrund av kulturens växande betydelse för det europeiska samhället och de utmaningar som gemenskapen möter inför 2000-talet är det viktigt att gemenskapens verksamhet på kulturområdet görs effektivare och mer samlad. Därför föreslås en enhetlig ram för programmering och inriktning för

åren 2000—2004 där hänsyn tas till behovet av att beakta kulturfrågorna inom gemenskapens andra berörda politikområden. Rådet har i detta sammanhang genom sitt beslut av den 22 september 1997⁽¹⁾ anmodat kommissionen att lägga fram förslag om skapande av ett samlat instrument för programmering och finansiering i syfte att genomföra artikel 128.

- (4) För att medborgarna skall känna sig fullt delaktiga i och medverka till det europeiska samarbetet krävs att deras gemensamma kulturella värden och rötter framhävs som ett nyckelelement i deras identitet och samhörighetskänsla i ett samhälle som grundas på frihet, demokrati, tolerans och solidaritet. Det är därför nödvändigt att skapa en bättre jämvikt mellan gemenskapens ekonomiska och kulturella aspekter så att dessa två områden kompletterar och förstärker varandra.
- (5) Fördraget har till uttalat syfte att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken och att bidra till kulturens blomstring i medlemsstaterna med respekt för deras nationella och regionala mångfald samtidigt som det gemensamma kulturarvet framhävs.
- (6) Gemenskapen har alltså förbundit sig att verka för att utveckla ett europeiskt gemensamt område för kultur som kännetecknas av öppenhet och mångfald och som grundas på respekt för subsidiaritetsprincipen, på samarbete mellan verksamma inom kulturområdet och på främjandet av en lagstiftning som bidrar till kulturella aktiviteter och ser till att kulturella olikheter respekteras.

⁽¹⁾ EGT C 305, 7.10.1997, s. 1.

- (7) För att detta gemensamma område för europeisk kultur skall bli verklighet måste kulturell verksamhet främjas och det kulturarv som är av europeisk betydelse framhävas. Vidare måste ömsesidig förståelse för de europeiska folkens kultur och historia skapas. För att sprida kunskap och stimulera kulturellt samarbete och skapande måste kulturutbyten gynnas.
- (8) I detta sammanhang bör ett vidgat samarbete mellan verksamma på kulturområdet främjas genom att de uppmuntras att sluta samarbetsavtal om gemensamma insatser. Vidare bör målgruppsinriktad verksamhet med starka europeiska inslag stödjas, liksom särskilda verksamheter och nyskapande verksamheter. Forum för utbyte och dialog kring ämnen av europeiskt intresse bör skapas.
- (9) Med kulturprogrammen Kalejdoskop, Ariadne och Rafael som omfattas av Europaparlamentets och rådets beslut nr 719/96/EG⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets beslut nr 2085/97/EG⁽²⁾ respektive Europaparlamentets och rådets beslut nr 2228/97/EG⁽³⁾ har ett första positivt steg tagits i riktning mot att genomföra gemenskapens kulturpolitik, men denna politik måste rationaliseras och förstärkas.
- (10) I enlighet med kommissionens meddelande Agenda 2000 bör den verksamhet som bedrivs på gemenskapsnivå effektiviseras, bland annat genom att koncentrera de resurser som finns tillgängliga till den interna politiken — dit kulturpolitiken hör — för att undvika att resurser ges till insatser som inte kan ge resultat av verklig betydelse. Följaktligen bör gemenskapens verksamhet på kulturområdet vara inriktad på att inom det gemensamma europeiska området för kultur genomföra projekt med en gemenskapsdimension, synliga för medborgarna och med reell genomslagskraft.
- (11) Hänsyn bör tas till de erfarenheter som finns, särskilt genom utvärderingen av ”första generationens” kulturprogram, det omfattande samrådet med alla berörda parter och resultaten från Europeiska unionens kulturforum den 29 och 30 januari 1998.
- (12) I slutsaterna från Europeiska rådets möte i Köpenhamn den 21 och 23 juni 1993 begärdes att gemenskapsprogrammen skulle öppnas för deltagande av de länder i Central- och Östeuropa som slutit associationsavtal med gemenskapen. Gemenskapen har vidare slutit samarbetsavtal med vissa tredje länder som omfattar kulturella frågor.
- (13) I detta beslut fastställs finansieringsramarna för programmets hela varaktighet som utgör referensbeloppet för den budgetansvariga myndigheten under det årliga budgetförfarandet enligt punkt 1 i Europaparlamentets, rådet och kommissionens förklaring⁽⁴⁾ av den 6 mars 1995.
- (14) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 3 b i fördraget kan målet för den planerade åtgärden, nämligen skapandet av ett samlat dokument för finansiering och programmering för kulturellt samarbete inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Detta mål kan därför med hänsyn till den föreslagna åtgärdens räckvidd och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Beslutet skall begränsas till minsta möjliga antal åtgärder för att detta mål skall uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.
- (15) Med beaktande av att detta program bör vara det enda gemenskapsprogrammet från och med år 2000 bör beslut nr 2228/97/EG upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varaktighet och syfte

Härmed upprättas ett samlat instrument för programplanering och finansiering, för gemenskapens verksamhet på kulturområdet, kallat ”programmet Kultur 2000” för perioden från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2004.

Programmet Kultur 2000 skall bidra till att skapa ett gemensamt europeiskt område för kultur genom att främja samarbete mellan konstnärer, övriga verksamma på kulturområdet och kulturinstitutioner i medlemsstaterna i syfte att uppfylla följande särskilda mål, nämligen att främja

- a) de europeiska folkens kunskap om varandras kultur och historia genom att framhäva det gemensamma kulturarvet och skapa kulturell dialog,

⁽¹⁾ EGT L 99, 20.4.1996, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 291, 24.10.1997, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 305, 8.11.1997, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 4.

- b) kulturellt skapande och spridning över gränserna av kultur samt rörlighet för kostnärer och verk,
- c) kulturell mångfald och nya former av kultur,
- d) kulturens bidrag till den samhällsekonomiska utvecklingen,
- e) framhävande av kulturarv som har europeisk betydelse,
- f) europeisk kultur i tredje land och dialog med andra kulturer i världen.

Programmet Kultur 2000 skall främja en effektiv samordning med insatser som har betydelse för kulturen inom gemenskapens övriga politikområden.

Artikel 2

Olika slag av insatser på kulturområdet

De särskilda målen i artikel 1 skall förverkligas genom följande insatser:

- a) Integrerade insatser inom ramen för fleråriga, strukturerade kulturella samarbetsavtal.
- b) Större insatser på europeisk och/eller internationell nivå.
- c) Särskilda nyskapande och/eller experimentella insatser inom gemenskapen och/eller i tredje land.

Insatserna och deras genomförande beskrivs i bilagan.

Artikel 3

Budget

Anslaget för att genomföra programmet Kultur 2000 under den period som anges i artikel 1 skall uppgå till 167 miljoner ecu.

Medlen skall anslås årligen av den budgetansvariga myndigheten inom budgetplanens ramar.

Utan att det påverkar tillämpningen av de avtal och konventioner till vilka gemenskapen är fördragsslutande part skall de organ eller företag som erhåller stöd från programmet Kultur 2000 stå under kontroll av medlemsstaterna eller av medborgare i medlemsstaterna, antingen direkt eller genom majoritetsinnehav.

Artikel 4

Genomförande

Kommissionen är ansvarig för att genomföra programmet Kultur 2000.

Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och, dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin åsikt tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 5

Tredje land och internationella organisationer

Programmet Kultur 2000 är öppet för deltagande av länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet liksom för deltagande av Cypern och de associerade länderna i Centraleuropa på de villkor som fastställs i associationsavtalen eller i de tilläggsprotokoll till associationsavtalen om deltagande i gemenskapsprogram som slutits eller kommer att slutas med dessa länder. Programmet Kultur 2000 är likaledes.

Programmet Kultur 2000 är också öppet för samarbete med andra tredje länder, som slutit associations- eller samarbetsavtal som innehåller kulturklausuler, genom extra anslag som tilldelas efter överenskommelse med dessa länder.

För att genomföra sådana insatser som avses i artikel 2, tillåter programmet Kultur 2000 samarbete med behöriga internationella organisationer på kulturområdet som Unesco eller Europarådet på grundval av likvärdiga bidrag och med hänsyn tagen till varje institutions eller organisations egna regler.

*Artikel 6***Utvärdering**

Kommissionen skall under år 2003 till Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén överlämna en detaljerad utvärderingsrapport om de resultat som uppnåtts genom programmet Kultur 2000 i förhållande till de mål som uppställts, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till ändring av detta beslut.

När programmet genomförts skall kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet av programmet Kultur 2000.

*Artikel 7***Upphävande**

Beslut nr 2228/97/EG skall upphöra att gälla med verkan från den 1 januari 2000.

*Artikel 8***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000.

BILAGA

Programmet Kultur 2000 syftar till att uppmuntra kulturellt skapande samt kunskap om och spridning av de europeiska folkens kultur, bland annat i form av musik, litteratur, scenkonst, arkitektur, kulturföremål och nya former av kultur, genom att uppmuntra kulturorganisationer, kulturinstitutioner och andra verksamheter på kulturområdet och genom att stödja verksamhet som genom sin bredd och sin europeiska karaktär främjar den mångfacetterade europeiska kulturen såväl inom som utom Europeiska unionen.

Kommissionen skall regelbundet fastställa de prioriteringar som är nödvändiga för att genomföra programmet.

I. Beskrivning av insatserna*1. Insatser inom ramen för fleråriga, strukturerade kulturella samarbetsavtal över gränserna*

Kommissionen skall främja närmande och gemensamt arbete mellan kulturorganisationer, kulturinstitutioner och övriga verksamheter på kulturområdet i olika medlemsstater i syfte att genomföra strukturerade fleråriga insatser såväl inom som utom gemenskapen. De föreslagna kulturella samarbetsavtalen skall ha en längsta löptid på tre år och innefatta alla eller några av följande insatser:

- Samproduktioner och andra breda kulturevenemang (t.ex. utställningar och festivaler), inom bland annat scenkonsten, litteraturen och kulturarvet, som görs tillgängliga för så många unionsmedborgare som möjligt.
- Kulturevenemang (scenkonst, plastisk och visuell konst samt kulturarv) inom gemenskapen för att sprida bättre kännedom om europeisk kultur.
- Insatser som förenar flera kulturformer, och särskilt
 - integrerande, gränsöverskridande projekt som förenar t.ex. kulturellt skapande, kulturarv och ny teknik, som har till syfte att framhäva platser, byggnader, kulturmiljöer, evenemang eller manifestationer och som kräver betydande investeringar.

- kulturverksamhet med syfte att öka kulturens dynamiska effekter på ekonomin genom att involvera hela eller delar av den skapande processen, från idé till färdig produktion, och alla de yrkesgrupper som är inblandade (från konstnärer till teknisk personal).
- Insatser som syftar till att öka kulturarbetares (konstnärer, konservatorer, museianställda, osv.) utbildningsnivå och rörlighet, såväl teoretiskt som praktiskt, bl.a. genom att lära dem att använda ny teknik.
- Insatser för att framhäva rikedom och mångfalden hos kulturarvet (arkitektur, kulturföremål samt immateriella kulturtillgångar) för medborgarna, för att sprida kännedom om européernas gemensamma kulturella värden och deras ursprung samt för att öka de europeiska folkens ömsesidiga kunskap om kultur och historia och främja kulturell dialog (forskning, medvetandegörande, utbildning, kunskaps-spridning, seminarier, kongresser och kulturmöten om ämnen av vikt för kulturen).

Gemenskapens stöd skall ges efter det att den kommitté som avses i artikel 4 i detta beslut har yttrat sig och skall ha till syfte att genomföra ”kulturella samarbetsavtal”. Förutom att bidra till projektets finansiering är stödet avsett att täcka kostnaderna för etablering av ett varaktigt, flerårigt samarbete i en form som är juridiskt erkänd i någon av unionens medlemsstater.

För att ett samarbetsavtal skall kunna erhålla stöd, krävs att aktörer från minst sju stater som deltar i programmet Kultur 2000 medverkar i de insatser som projektet avser.

Gemenskapens stöd får inte överstiga 60 % av det kulturella samarbetsavtalets budget. Stödet får inte vara lägre än 200 000 ecu per år och inte vara högre än 350 000 ecu per år.

Detta stöd kan ökas med högst 20 % för att täcka igångsättningskostnader och kostnader för att förvalta samarbetsavtalet.

2. *Större insatser*

Insatser med betydande omfattning och räckvidd och med påtaglig genomslagskraft bland gemenskapens medborgare som skall höja deras medvetenhet om att tillhöra samma gemenskap, samt för att sprida kunskap om Europas kulturella mångfald.

Bland dessa insatser ingår

- evenemanget Europeisk kulturhuvudstad, där urvalsförfarandet sker enligt rådets och Europaparlamentets beslut av den ... ,
- en ny festival, Europeiska unionens kulturfestival, ägnad åt scenkonsten, i det land som innehar ordförandeskapet i unionen,
- införandet av ”Europeiska dagar” vid vissa större internationella kulturmanifestationer, så att konstnärer och intellektuella från medlemsstater och till programmet associerade länder får möjlighet att delta i manifestationerna,
- framhävan av ett evenemang, ett monument eller en kulturmiljö inom unionen som återspeglar en gemensam kulturströmning av europeisk betydelse och är av starkt symboliskt värde och tillgänglig för allmänheten,
- erkännande av stora kulturpersonligheter,
- uppmuntrande av en kulturell dialog såväl utom som inom gemenskapen genom ett kulturforum för Europeiska unionen,
- sändning över gränserna av större evenemang med hjälp av informationssamhällets nya teknik, inklusive sändning över gränserna av kulturella evenemang (debatter, konstnärliga framträdanden, verk) via television (stöd till mottagning, översättning, dubbning, undertexter, etc.),

- anordnande av nyskapande evenemang som förenar utbildning, konst och kultur.

Gemenskapens stöd får inte vara lägre än 200 000 ecu per år och inte vara högre än 1 miljon ecu per år.

3. Särskilda insatser

Gemenskapen skall årligen stödja samarbete mellan verksamma på kulturområdet i de olika medlemsstaterna på grundval av prioritetskriterier som fastställts efter det att den kommitté som avses i artikel 4 i detta beslut har yttrat sig. Dessa insatser, som skall omfatta verksamma i minst fyra medlemsstater, skall vara av innovativ och experimentell natur och avse bland annat följande:

- Uppmuntra uppkomst och spridning av nya kulturformer vid sidan om de traditionella, t.ex. miljö-, solidaritets-, vetenskaps- och fredskultur.
- Möjliggöra både en bättre tillgång till och ett större deltagande i kulturlivet för Europas medborgare, inklusive de mest utsatta grupperna och ungdomar, oavsett social och regional tillhörighet.
- Främja skapandet av multimedieverktyg som är anpassade till olika målgrupper för att göra det europeiska konstnärliga skapandet och kulturarvet mer känt och mer allmänt tillgängligt.
- Uppmuntra initiativ, utbyte av erfarenheter och samarbete mellan kulturella och socio-kulturella aktörer som är verksamma inom området för social integration och särskilt bland ungdomar.
- Främja spridning av europeisk kultur i tredje land genom att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaternas kulturinstitut och/eller andra kulturföreträdare i tredje land kring ämnen av europeiskt intresse.

Gemenskapens stöd får inte vara lägre än 50 000 ecu per år och inte vara högre än 100 000 ecu per år.

II. Samordning med andra gemenskapsinstrument av betydelse för kulturlivet

Programmet Kultur 2000 skall genom samarbetsavtalen och de större och specifika insatserna stå som garant för att samordning sker med andra gemenskapsinstrument med betydelse för kulturen. Detta skall göras bland annat för att gynna och organisera samverkan mellan sektorer som har gemensamma och sammansträlände intressen, t.ex.

- kultur och turism (genom kulturturism),
- kultur och utbildning (bland annat genom att på grundskolor och gymnasieskolor presentera audiovisuella och multimediala produkter om den europeiska kulturen, med kommentarer av konstnärer),
- kultur och sysselsättning genom att gynna skapandet av arbetstillfällen inom kulturområdet, särskilt inom ny kultur,
- kultur och yttre förbindelser,
- kulturstatistik för att på gemenskapsnivå kunna utbyta statistiska uppgifter.

III. Information

Mottagare av gemenskapsstöd skall uttryckligen nämna stödet på tydligast möjliga sätt vid varje tillfälle som information ges om det projekt som inletts eller genomförts.

IV. Tekniskt bistånd och kompletterande åtgärder

Vid genomförandet av programmet Kultur 2000 kan kommissionen anlita organ för tekniskt bistånd, för vilka finansieringen skall ingå i programmets finansieringsramar. Kommissionen kan även på samma villkor anlita experter eller expertnätverk. Den kan dessutom utföra sådana utvärderingar eller anordna sådana seminarier, möten eller andra expertsammankomster som kan underlätta genomförandet av programmet. Kommissionen kan också vidta olika åtgärder för information, publicering och spridning.

V. Kontaktpunkter

Kommissionen och medlemsstaterna skall organisera och öka det ömsesidiga informationsutbyte som behövs för att genomföra programmet Kultur 2000; detta skall ske genom kulturella kontaktpunkter vars uppgift är att

- sprida kännedom om programmet Kultur 2000,
 - uppmuntra yrkesverksamma att delta i insatserna,
 - upprätthålla löpande kontakt med stödinstitutioner i medlemsstaterna så att insatserna inom ramen för programmet Kultur 2000 och nationella stödåtgärder kan komplettera varandra.
-

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Media II — Utveckling och distribution (1996—2000)

Genomförande av programmet för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk

Meddelande om uppmaning till förslagsinlämning 8/98

Stöd till distribution och spridning av europeiska audiovisuella verk och filmer

Stöd till utgivande och distribution med hjälp av multimedia av europeiska audiovisuella verk

(98/C 211/09)

1. Inledning

Detta meddelande om uppmaning till förslagsinlämning bygger på rådets beslut om genomförande av ett program för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk (Media II — Utveckling och distribution 1996—2000), antaget av rådet den 10 juli 1995 (95/563/EEG) och publicerat i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* L 321/25 av den 30 december 1995.

Bland programmets mål återfinns:

- stärkning av den europeiska distributionssektorn inom biofilm, videofilm och multimediaområdena,
- uppmuntran av gränsöverskridande distribution av europeiska audiovisuella verk och filmer och upprättande av nätverk mellan filmdistributörer,
- främjande av spridning av europeiska TV-program,
- stöd till flerspråkiga audiovisuella verk och biofilmer.

2. Avseende

Detta meddelande riktar sig till fristående europeiska produktionsföretag vars verksamhet bidrar till ovan nämnda åtgärder, särskilt företag som utger och distribuerar video- och multimedieprodukter. Det beskriver hur man beställer de handlingar som behövs för

att lämna in ett förslag för att komma i åtnjutande av finansiellt bidrag från gemenskapen.

Den avdelning vid kommissionen som ansvarar för administrationen av detta meddelande om uppmaning till förslagsinlämning är enheten "Åtgärder för att främja utvecklingen av den audiovisuella industrin" vid generaldirektorat X — information, kommunikation, kultur och audiovisuella medier.

De europeiska företag som önskar svara på denna uppmaning till förslagsinlämning och motta handlingarna — "Riktlinjer för inlämning av förslag för att komma i åtnjutande av finansiellt bidrag inom utvecklingssektorn"—, skall skicka in sin ansökan per post eller telefax till:

Europeiska kommissionen, M. Jacques Delmoly, enhetschef, GD X/C/2, L 102 7/023, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, fax (32-2) 299 92 14, med uppgift om för vilket slags stöd de önskar få riktlinjer:

Stödform 3.5: Stöd till utgivande och distribution med hjälp av multimedia av europeiska audiovisuella verk.

Kommissionen förbinder sig att sända ovan nämnda handling senast två vardagar efter mottagande av beställning.

Sista dag för förslagsinlämning till ovanstående adress är 28 september 1998.

Resultaten från anbudsinfordran (Gemenskapens livsmedelsbistånd)

(98/C 211/10)

I enlighet med artikel 9.7 i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 346 av den 17 december 1997, s. 23)

den 30 juni 1998

Förordning (EG) nr/ Beslut av den	Parti	Aktion nr	Mottagare	Produkt	Kvantitet (ton)	Leveransstadium	Anbudsgivare som tilldelats kontrakt	Anbudspris ECU/t
23.6.1998	A	9/98	Nordkorea	CBL	5 000	DEB	Arroces y Cereales SA — Oliva (E)	259,00
	B	11/98	Nordkorea	CBL	5 000	DEB	Arrocerias Herba SA — Madrid (E)	258,00
	C	25/98	Nordkorea	CBL	5 000	DEB	Arroces y Cereales SA — Oliva (E)	265,00
1236/98	A	173/97	WFP/Etiopien	HCOLZ	96	EMB	Cebag Belgium NV — Antwerpen (B)	813,00
	B	184/97	EuronAid/Haiti	HCOLZ	100	EMB	Cebag Belgium NV — Antwerpen (B)	814,77

BLT:	Vete	B:	Smör	BPJ:	Nötkött i egen saft
FBLT:	Vetemjöl	GMAI:	Majsgryn	CB:	Corned beef
CBL:	Slipat långkornigt ris	SMAI:	Fina gryn av majs	COR:	Korinter
CBM:	Slipat mellankornigt ris	LENP:	Helmjölkspulver	BABYF:	Babyfood
CBR:	Slipat rundkornigt ris	LDEP:	Lättmjölkspulver	LHE:	Mjök med högt energiinnehåll
BRI:	Brutet ris	LEP:	Skummjölkspulver	Lsub1:	Modersmjölkersättning
FHAF:	Havregryn	LEPv:	Vitaminiserat skummjölkspulver	Lsub2:	Mjölkblandning till spädbarn
FROf:	Smältost	CT:	Tomatkoncentrat	PAL:	Pasta
WSB:	Blandning av vete och soja	CM:	Makrillkonserver	PISUM:	Delade ärter
SUB:	Socker	BISC:	Kex med högt proteininnehåll	FEQ:	Hästbönor (<i>Vicia faba equina</i>)
ORG:	Korn	BO:	Smörolja	FABA:	Bondbönor (<i>Vicia faba major</i>)
SOR:	Sorghum	HOLI:	Olivolja	SAR:	Sardiner
DUR:	Durumvete	HCOLZ:	Raffinerad raps- eller rybsolja	DEB:	Fritt lossningshamnen — lossat
GDUR:	Krossgryn av durumvete	HPALM:	Raffinerad palmolja	DEN:	Fritt lossningshamnen — olossat
MAI:	Majs	HSOJA:	Raffinerad sojabönolja	EMB:	Fritt utskenningshamnen
FMAI:	Majsmjöl	HTOUR:	Raffinerad solrosolja	DEST:	Fritt bestämmelseorten
				EXW:	Från fabrik

Tillkännagivande om anbudsinfordran om nedsättning av importtullar på majs med ursprung i tredje land

(98/C 211/11)

I. Ämne

1. Härmed tillkännages infordran av anbud om nedsättning av importtullar på majs med ursprung i tredje land som omfattas av undernummer 1005 90 00 i Kombinerade nomenklaturen.
2. Den totala kvantitet för vilken nedsättning av importtullar får fastställas är 600 000 ton.
3. Kontrakt skall tilldelas enligt bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1445/98 ⁽¹⁾.

II. Tidsfrister

1. Perioden för inlämnande av anbud för den första veckovisa anbudsinfordran börjar den 7 juli 1998 och slutar den 9 juli 1998 kl. 10.00.
2. Perioden för inlämnande av anbud för de påföljande veckovisa anbudsinfordringarna börjar på fredagen i varje vecka och slutar kl. 10.00 påföljande torsdag.

Detta tillkännagivande offentliggörs endast för öppnandet av denna anbudsinfordran. Om det inte ändras eller ersätts gäller det för alla veckovisa anbudsinfordringar som utfärdas inom giltighetstiden för denna anbudsinfordran.

III. Anbud

1. Anbud skall lämnas in skriftligt, antingen personligen mot kvitto eller skickas som rekommenderat brev, telex, telefax eller telegram och skall senast den dag och det klockslag som anges i avdelning II ankomma till följande adress:

Servicio Nacional de Productos Agrarios (SENPA), C/Beneficiencia 8, E-28004 Madrid (telex: 418 19, 234 27 SENPA E; telefax: 521 98 32, 522 43 87).

Anbud som inte inlämnas via telex, telefax eller telegram skall läggas i ett förseglat kuvert märkt "Anbud om nedsättning av importtullar på majs — förordning (EG) nr 1445/98". Kuvertet skall sedan i sin tur läggas i ett förseglat kuvert märkt med adressen i fråga.

Inlämnade anbud får inte ändras innan medlemsstaten i fråga underrättat den berörda parten att han tilldelats kontraktet.

2. Det anbud samt de bevis och det intyg som avses i artikel 5.3 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 ⁽²⁾ skall vara skrivet på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat vars behöriga myndighet har mottagit anbudet.

IV. Säkerhet för anbudet

Säkerheten för anbudet skall vara utställd på den behöriga myndigheten.

V. Tilldelning av kontrakt

Tilldelningen av kontraktet skall fastställa följande:

- a) Rätten för den som tilldelats kontraktet att i den medlemsstat där anbudet lämnades in, få en importlicens utfärdad med sänkning av den importtull som angavs i anbudet, för den kvantitet som tilldelats.
- b) Skyldigheten för den som tilldelats kontraktet att i den medlemsstat som avses i a, ansöka om importlicens för kvantiteten i fråga.

⁽¹⁾ EGT L 191, 7.7.1998, s. 47.

⁽²⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.